

5. защото обича народа ни, и синагогата той ни построи.

6. Иисусъ тръгна съ тѣхъ. И когато бѣше вече надалечъ отъ кжщата, стотникътъ испрати насрѣща Му приятели и Му каза: Господи, не се труди, защото не съмъ достоенъ да влѣзешъ подъ стрѣхата ми;

7. затова и азъ самъ не счетохъ себе си достоенъ да дойда при Тебе; но кажи дума, и слугата ми ще оздравя.

8. Защото и азъ съмъ подвластенъ челоуѣкъ; но, като имамъ менъ подчинени войници, одному казвамъ: върви, и отива; и другому: дойди, и дохожда; и на слугата си: направи това, и прави.

9. Като чу това, Иисусъ му се почуди, и като се обърна, каза на идещия подирѣ Му народъ: казвамъ ви, нито въ Израила намѣрихъ толкова вѣра.

10. Пратенитѣ, като се върнаха въ кжщата, намѣриха болния слуга оздравѣлъ.

11. Слѣдъ това Иисусъ отиде въ градътъ, нареченъ Найнъ; и съ Него вървѣха мнозина отъ ученицитѣ Му и много народъ.

12. А когато се приближи до градскитѣ врата, ето изнасяха мъртвецъ, едничѣкъ синъ на майка, а тя бѣше вдовица; и много народъ вървѣше съ нея отъ градътъ.

13. Като я видѣ Господъ, смили се надъ нея и рече ѣ: не плачи.

14. И като се приближи, допрѣ се до носилото; носачитѣ се спрѣха, и Той рече: момко, тебѣ думамъ, стани!

15. Мъртвецътъ, като се подигна, седна и почна да говори; и Иисусъ го прѣдале на майка му.